REGULAMENTUL (CE) NR. 685/2008 AL CONSILIULUI

din 17 iulie 2008

de abrogare a taxelor antidumping instituite prin Regulamentul (CE) nr. 85/2006 al Consiliului la importurile de somon de crescătorie originar din Norvegia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1] (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 9 și articolul 11 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei prezentată după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURĂ

1. Măsuri în vigoare

(1) În urma unei anchete antidumping („ancheta inițială"), Consiliul a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 85/2006 [2], o taxă antidumping definitivă la importurile de somon de crescătorie originar din Norvegia. Taxa definitivă a fost instituită sub forma unui preț minim la import („PMI").

2. Cerere de reexaminare și inițierea procedurii

(2) La 20 februarie 2007, Comisia a primit o cerere de reexaminare intermediară parțială depusă de următoarele state membre: Italia, Lituania, Polonia, Portugalia și Spania („solicitanții"), în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(3) Solicitanții au furnizat elemente de probă *prima facie* conform cărora circumstanțele care au stat la baza stabilirii măsurilor s-au schimbat și că aceste schimbări au un caracter durabil. Solicitanții au invocat și au prezentat elemente de probă *prima facie* care arată că o comparație între valoarea normală construită și prețurile de export ar avea ca rezultat o reducere a dumpingului cu mult sub nivelul măsurilor actuale. Prin urmare, nu mai este necesar să se impună în continuare măsuri la nivelurile existente pentru a compensa dumpingul. Această probă a fost considerată suficientă pentru a justifica deschiderea procedurii.

(4) În consecință, după consultarea comitetului consultativ, la 21 aprilie 2007, Comisia a inițiat, prin publicarea unui aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [3], o reexaminare intermediară parțială a măsurilor antidumping în vigoare la importurile de somon de crescătorie originar din Norvegia, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază („avizul de inițiere").

(5) Respectiva reexaminare s-a limitat la aspectele privind dumpingul, având scopul de a evalua necesitatea continuării, a eliminării sau a modificării măsurilor existente.

3. Părțile vizate de procedură

(6) Comisia a informat în mod oficial toți exportatorii/producătorii din Norvegia, comercianții, importatorii și asociațiile cunoscute ca fiind interesate, precum și reprezentanții Regatului Norvegiei cu privire la inițierea procedurii. Părților interesate li s-a dat posibilitatea de a-și face cunoscute în scris punctele de vedere și de a solicita o audiere până la termenul limită fixat în avizul de inițiere.

4. Eșantionare

(7) Secțiunea 5 litera (a) din avizul de inițiere a indicat că Comisia poate decide să recurgă la tehnica eșantionării, în temeiul articolului 17 din regulamentul de bază. Ca răspuns la solicitarea adresată în temeiul secțiunii 5 litera (a) punctul (i) din avizul de inițiere, 267 de societăți au furnizat informațiile solicitate în termenul prevăzut. Dintre acestea, 169 erau producători-exportatori de somon de crescătorie. Exporturile au fost realizate fie direct, fie indirect prin intermediul comercianților afiliați și al celor independenți.

[1] JO L 56, 6.3.1996, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 (JO L 340, 23.12.2005, p. 17).
[2] JO L 15, 20.1.2006, p. 1.
[3] JO C 88, 21.4.2007, p. 26.

(8) Având în vedere numărul mare de societăți implicate, s-a decis utilizarea dispozițiilor privind eșantionarea și, în acest sens, a fost selecționat un eșantion de societăți producătoare care dețin cele mai mari volume de export către Comunitate (producători-exportatori), în consultare cu reprezentanții industriei norvegiene. Reprezentanții industriei norvegiene au propus includerea în eșantion: (i) a unei societăți producătoare care nu a efectuat exporturi în nume propriu, ci exclusiv prin intermediul comercianților independenți din Norvegia; și (ii) a doi exportatori, dar nu și producători ai produsului în cauză. Acest lucru nu a putut fi acceptat, întrucât, în ceea ce privește societatea producătoare, nu existau garanții suficiente că se puteau într-adevăr identifica vânzările la export către Comunitate efectuate prin intermediul comercianților independenți. În ceea ce privește exportatorii care nu dețin producție proprie de somon, nu s-a putut stabili nicio valoare normală și, prin urmare, nu s-a putut fixa nicio taxă pentru aceste societăți.

(9) În conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază, eșantionul selecționat acoperea cel mai mare volum reprezentativ cu putință de exporturi care putea face în mod rezonabil obiectul anchetei, în intervalul disponibil. Producătorii-exportatori selecționați în eșantionul final reprezentau aproximativ 60 % din volumul raportat din produsul în cauză exportat către Comunitate.

(10) În ceea ce privește importatorii și în scopul de a permite Comisiei să decidă dacă eșantionarea este necesară, secțiunea 5 litera (a) punctul (ii) din avizul de inițiere prevede că importatorii din Comunitate trebuie să prezinte informațiile menționate în secțiunea respectivă. Numai patru importatori din Comunitate au răspuns la chestionarul de eșantionare. Având în vedere acest număr scăzut de importatori cooperanți, nu a fost necesară nicio eșantionare în acest caz.

(11) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile considerate necesare pentru stabilirea dumpingului. În acest scop, Comisia a invitat toate părțile cunoscute ca fiind interesate, precum și toate celelalte părți care s-au făcut cunoscute în termenele stabilite în avizul de inițiere să coopereze la prezenta procedură și să completeze chestionarele aferente. În acest sens, 267 de producători și exportatori din Norvegia, reprezentanții producătorilor de somon din Comunitate și guvernele Irlandei și Scoției au cooperat cu Comisia și și-au prezentat opiniile. În plus, patru importatori și cei șase producători-exportatori norvegieni incluși în eșantion au prezentat răspunsuri complete la chestionare în termenele stabilite.

(12) Comisia a efectuat verificări la sediile următoarelor societăți:

(a) *importatori/procesatori/utilizatori*:

— Laschinger GmbH, Bischofmais, Germania;

— Gottfried Friedrichs KG (GmbH & Co.), Hamburg, Germania;

— Rodé Vis B.V., Urk, Țările de Jos;

— Hätälä Oy, Oulu, Finlanda;

(b) *producători-exportatori din Norvegia (nivel de grup)*:

— Marine Harvest AS, Bergen, Norvegia;

— Hallvard Leroy AS, Bergen, Norvegia.

(13) Cei mai mari doi producători-exportatori norvegieni, și anume Marine Harvest AS și Hallvard Leroy AS, reprezentau peste 44 % din producția totală raportată de producătorii norvegieni cooperanți și 45 % din exporturile Norvegiei către Comunitate.

(14) Informațiile furnizate de celelalte patru companii selecționate în eșantion au făcut obiectul unei analize detaliate și s-a constatat că, în general, costurile lor de producție și prețurile de export corespundeau cu acelea ale societăților vizitate.

(15) Toate părțile interesate care au solicitat să fie audiate și care au arătat că există motive speciale care să justifice acest fapt au fost audiate.

5. **Perioada de anchetă**

(16) Ancheta privind dumpingul a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2006 și 31 decembrie 2006 (denumită în continuare „perioada anchetei de reexaminare” sau „PAR”).

B. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

1. **Produsul în cauză**

(17) Produsul care face obiectul reexaminării este același ca cel al anchetei inițiale, și anume somon de crescătorie (altul decât sălbatic), în fileuri sau nu, proaspăt, refrigerat sau congelat, originar din Norvegia („produsul în cauză”). Definiția exclude alte produse piscicole de crescătorie similare, precum păstrăvii de mari dimensiuni (păstrăvi de lac), somonii provenind din biomasă (somoni vii) și, de asemenea, somonul sălbatic și alte tipuri prelucrate, precum somonul afumat.

(18) În prezent, produsul este clasificat la următoarele coduri NC: ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 și ex 0304 29 13, corespunzătoare diverselor prezentări ale produsului (pește proaspăt sau refrigerat, fileuri proaspete sau refrigerate, pește congelat și fileuri congelate).

2. **Produsul similar**

(19) După cum s-a stabilit în ancheta inițială și a fost confirmat de prezenta anchetă, s-a constatat că produsul în cauză și produsul realizat și vândut pe piața internă din Norvegia prezintă aceleași caracteristici fizice de bază și au aceeași utilitate. Prin urmare, aceste produse au fost considerate produse similare, în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază. Întrucât prezenta reexaminare s-a limitat la dumping, nu s-a ajuns la nicio concluzie privind produsul în cauză realizat și vândut de industria comunitară pe piața comunitară.

C. **DUMPINGUL**

1. **Context general**

(20) Producătorii norvegieni de somon de crescătorie vindeau produsul în cauză către Comunitate fie direct, fie prin intermediul comercianților afiliați și al celor independenți. În scopul calculării unui preț de export la nivelul producătorului s-au folosit numai vânzările identificabile destinate pieței comunitare, făcute direct sau prin intermediul societăților afiliate cu sediul în Norvegia.

2. **Valoare normală**

(21) Pentru a determina valoarea normală, Comisia a stabilit, în primul rând, pentru fiecare producător-exportator inclus în eșantion, dacă vânzările totale de pe piața internă a somonului de crescătorie erau reprezentative în comparație cu totalul vânzărilor sale la export către Comunitate. În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, vânzările de pe piața internă sunt considerate reprezentative atunci când volumul total de vânzări de pe piața internă pentru fiecare producător-exportator este de cel puțin 5 % din volumul total de vânzări de produse exportate către Comunitate.

(22) Pentru a determina dacă vânzările pe piața internă au fost reprezentative, vânzările către comercianți independenți din Norvegia și care dețin o licență de export în cursul PAR nu au fost luate în considerare, având în vedere că destinația finală a acestor vânzări nu a putut fi stabilită cu certitudine. Într-adevăr, ancheta a indicat că aceste vânzări erau în majoritate destinate exportului către piețele țărilor terțe și, prin urmare, nu au fost destinate consumului pe piața internă.

(23) Ulterior, Comisia a identificat acele tipuri de produs vândute pe piața internă de către companii cu vânzări interne reprezentative per ansamblu, care erau identice sau direct comparabile cu tipurile vândute la export către Comunitate.

(24) Vânzările pe plan intern ale unui anumit tip de produs au fost considerate suficient de reprezentative atunci când volumul din acel tip de produs vândut pe piața internă clienților independenți pe perioada anchetei a reprezentat 5 % sau mai mult din volumul total al tipului de produs comparabil vândut la export către Comunitate.

(25) S-a examinat, de asemenea, dacă vânzările interne din fiecare categorie de produs în cauză, efectuate în cantități reprezentative, pot fi considerate ca fiind efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale, în temeiul articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază, stabilind proporția de vânzări profitabile din categoria în cauză, realizate către clienți independenți. Acest fapt s-a realizat prin stabilirea proporției de vânzări profitabile interne către clienți independenți ale fiecărui tip de produs exportat pe piața internă pe durata perioadei de desfășurare a anchetei, după cum urmează:

(26) Atunci când vânzările unui tip de produs efectuate la un preț net egal sau mai mare decât costul de producție calculat reprezintă peste 80 % din volumul total al vânzărilor din categoria în cauză, iar prețul mediu ponderat practicat pentru această categorie este egal cu sau mai mare decât costul de producție, valoarea normală s-a stabilit pe baza prețurilor reale practicate pe piața internă. Acest preț a fost calculat ca medie ponderată a prețurilor tuturor vânzărilor interne pentru acel tip făcute în cursul PAR, indiferent dacă aceste vânzări au fost profitabile sau nu.

(27) Atunci când volumul vânzărilor profitabile ale unui tip de produs reprezentau cel mult 80 % din volumul total al vânzărilor tipului respectiv de produs sau atunci când prețul mediu ponderat al acelui tip de produs era mai mic decât costul de producție, valoarea normală s-a stabilit pe baza prețului intern real, exprimat ca medie ponderată numai a vânzărilor profitabile, în cazul în care aceste vânzări reprezintă cel puțin 10 % din volumul total al vânzărilor tipului respectiv de produs.

(28) În cazul în care volumul vânzărilor profitabile ale oricărui tip de produs era mai mic de 10 % din volumul total de vânzări ale tipului respectiv, s-a considerat că tipul respectiv de produs era vândut în cantități insuficiente pentru ca prețurile practicate pe piața internă să constituie o bază valabilă pentru determinarea valorii normale.

(29) În cazul în care prețurile interne ale unui anumit tip de produs vândut de un producător-exportator nu au putut fi folosite pentru a stabili valoarea normală, a fost necesară aplicarea unei alte metode.

(30) În primul rând, s-a examinat dacă valoarea normală poate fi stabilită pe baza prețurilor interne ale altor producători din Norvegia, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază. Întrucât, în acest caz, în absența datelor fiabile privind prețurile altor producători, s-a recurs la metoda valorii normale construite, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(31) Prin urmare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia a calculat în schimb o valoare normală construită, după cum urmează. Valoarea normală a fost construită prin adăugarea la costurile de fabricație suportate de fiecare producător-exportator pentru tipurile exportate, ajustate acolo unde a fost cazul, a unei sume acceptabile pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale (costuri „VAG") și a unei marje de profit rezonabile.

(32) În toate cazurile, costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, precum și profitul au fost stabilite în conformitate cu metodele stabilite la articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază. În acest scop, Comisia a examinat dacă costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale suportate și profitul realizat de către fiecare dintre producătorii-exportatori în cauză de pe piața internă constituie date fiabile.

(33) Niciunul dintre cei șase producători-exportatori în cauză pentru care valoarea normală a trebuit să fie construită nu a avut vânzări interne reprezentative. Prin urmare, metoda descrisă în partea introductivă a articolului 2 alineatul (6) nu a putut fi utilizată. Articolul 2 alineatul (6) litera (a) nu a putut fi aplicat întrucât niciunul dintre producătorii-exportatori în cauză nu a avut vânzări interne reprezentative. Nici articolul 2 alineatul (6) litera (b) nu a fost aplicabil, deoarece s-a dovedit că vânzările din categoria generală de produse pe piețele interne nu au fost efectuate în cadrul unor operațiuni comerciale normale. Prin urmare, sumele corespunzătoare costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și marjei de profit s-au stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, adică pe baza oricărei alte metode rezonabile. În acest sens și în absența altor informații mai fiabile, s-a considerat că o marjă de profit de 30 % și o sumă de 3 % corespunzătoare costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale ar fi rezonabile, având în vedere cifrele raportate de cei șase producători-exportatori în cursul PAR cu privire la vânzările lor interne.

(34) Producătorii-exportatori norvegieni au contestat utilizarea unei marje de profit de 30 %, afirmând faptul că aceasta nu ar corespunde cifrelor reale ale marjelor normale din sectorul de piscicultură. Cu toate acestea, nu au existat indicii la dosar din care să rezulte că aceste sume reprezentând profituri ar depăși profitul realizat în mod normal de alți producători-exportatori din vânzarea de produse de aceeași categorie pe piața internă din țara de origine în cursul PAR. Într-adevăr, așa cum s-a menționat mai sus, marja de profit utilizată s-a bazat pe cifre reale verificate. Prin urmare, acest argument a trebuit să fie respins.

3. **Prețul de export**

(35) În toate cazurile în care produsul în cauză a fost exportat către clienți independenți din cadrul Comunității, prețul de export a fost stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, și anume pe baza prețurilor de export plătite efectiv sau care urmează să fie plătite.

(36) Atunci când vânzările la export au fost efectuate prin intermediul comercianților afiliați, prețul de export a fost construit, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, pe baza prețului la care produsele importate au fost revândute pentru prima dată unui cumpărător independent, după ajustarea cu ansamblul cheltuielilor suportate între import și revânzare și majorarea cu o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte cheltuieli generale și pentru marja de profit. În acest sens, s-au utilizat costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale reale ale comercianților afiliați în cursul PAR. În ceea ce privește marja de profit, s-a stabilit pe baza informațiilor disponibile și în absența oricărei alte informații mai fiabile că o marjă de profit de 2 % era rezonabilă pentru un comerciant din acest sector de activitate.

(37) Astfel cum se menționează mai sus în considerentul 22, în cazurile în care vânzările au fost efectuate prin intermediul comercianților independenți, nu a fost posibilă determinarea cu certitudine a destinației finale a produsului exportat. Prin urmare, nu s-a putut stabili dacă o vânzare dată a fost efectuată către un client stabilit în Comunitate sau într-o altă țară terță și, în consecință, s-a hotărât să nu se țină seama de vânzările către comercianții independenți. Industria comunitară s-a opus acestei abordări, afirmând că astfel de vânzări ar fi trebuit să facă obiectul unei anchete, presupunând că somonul era vândut, prin intermediul comercianților independenți care au intrat în Comunitate, la prețuri inferioare prețului minim de import.

(38) Se reamintește că, atunci când se stabilește prețul de export, ar trebui să fie luate în considerare vânzările către primul client independent, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, și că, în consecință, în contextul determinării dumpingului, prețurile de revânzare practicate de primii clienți independenți sunt irelevante. Prin urmare, acest argument a trebuit să fie respins.

4. **Comparație**

(39) Comparația dintre valoarea normală și prețurile de export a fost făcută pe baza nivelului franco fabrică.

(40) În scopul asigurării unei comparații juste între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama, sub forma ajustărilor, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Au fost acordate ajustări adecvate în toate cazurile în care acestea s-au dovedit rezonabile, precise și susținute prin elemente de probă verificate. Pe această bază, s-au operat ajustări pentru a lua în considerare diferențele referitoare la reduceri de preț, rabat, costuri de transport, asigurare, manipulare, încărcare, precum și costurile auxiliare, ambalare, credit și taxe de import.

5. **Dumping**

5.1. *Societăți care au făcut parte din eșantion*

(41) Pentru producătorii-exportatori care au fost incluși în eșantion, s-a calculat o marjă de dumping individuală. Pentru aceste societăți, valoarea normală medie ponderată a fiecărui tip de produs în cauză exportat către Comunitate a fost comparată cu prețul mediu ponderat de export al produsului de tip corespunzător, în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază.

5.2. *Societăți care nu au făcut parte din eșantion*

(42) În ceea ce privește producătorii-exportatori care au cooperat și care nu au făcut parte din eșantion, s-a constatat că, pentru majoritatea vânzărilor lor, prețurile de export au fost în general similare celor ale exportatorilor care au făcut parte din eșantion. În absența informațiilor contrare, s-a considerat că rezultatele eșantionării au fost reprezentative pentru toți ceilalți exportatori.

5.3. *Societăți care nu au cooperat*

(43) Ținând seama de înaltul nivel de cooperare (aproape 100 %), s-a concluzionat, de asemenea, că marjele de dumping constatate pentru producătorii-exportatori care au cooperat și care au făcut parte din eșantion au fost reprezentative la nivelul Norvegiei.

5.4. *Marjele de dumping*

(44) Pe această bază, marjele de dumping, exprimate în procent din prețul CIF net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Marine Harvest AS	– 20,3 %
Norway Royal Salmon AS	– 5,9 %
Hallvard Leroy AS	– 13,0 %
Mainstream Norway AS	– 0,8 %
Norwell AS	– 0,8 %
Polar Quality AS	– 2,7 %

(45) Marja de dumping medie ponderată pentru cele șase societăți exportatoare este de – 16,1 %.

D. **PROBABILITATEA REAPARIȚIEI DUMPINGULUI**

1. **Context general**

(46) Dat fiind faptul că dumpingul constatat în cursul PAR a fost la nivelul *de minimis*, s-a examinat probabilitatea reapariției dumpingului în cazul expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, adică dacă circumstanțele în cursul PAR ar avea un caracter durabil. În acest sens, următoarele patru aspecte au fost examinate în special: (i) evoluția valorii normale; (ii) evoluția volumelor exporturilor și a prețurilor de export către Comunitate și alte țări terțe; (iii) volumele și capacitățile de producție în Norvegia; și (iv) situația industriei norvegiene.

2. **Evoluția valorii normale**

(47) Pentru marea majoritate a vânzărilor la export (99 %), valoarea normală a fost construită în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, pe baza costului de fabricație suportat de producătorii-exportatori în cauză, adăugând o sumă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale, precum și pentru marja de profit. Prin urmare, s-a considerat necesar să se examineze evoluția probabilă a costurilor de producție în Norvegia ca substitut pentru prețurile interne, pentru a determina evoluția probabilă a valorii normale.

(48) Ancheta a demonstrat că structura costurilor producătorilor-exportatori norvegieni a rămas stabilă în tot cursul PAR. De fapt, în cursul PAR, costurile unitare de producție ale întreprinderilor anchetate au fost în medie cu 20-25 % mai scăzute decât prețul minim de import.

(49) În ceea ce privește evoluția lor probabilă, mai mulți factori având o influență asupra nivelului costurilor unitare au fost examinați, precum costurile pentru hrană, costurile somoteiului, impactul procesului de consolidare a industriei norvegiene a somonului și utilizarea sporită a noilor tehnologii din ce în ce mai rentabile.

(50) S-a considerat că costurile pentru hrană, care reprezintă între 50-60 % din costul total, constituie un indicator fiabil al evoluției costului total. Acest aspect este de asemenea confirmat de analiștii specializați în acest sector. Anumite părți interesate au afirmat că costul total ar fi crescut după PAR și că este posibil să crească și mai mult, cu cel puțin 30 % până la sfârșitul anului 2008 în comparație cu începutul PAR, în special din cauza creșterii prețurilor la hrană invocate. Aceste părți au afirmat în continuare că o creștere a valorii normale combinată cu o scădere a prețurilor de export ar duce la o reapariție a dumpingului.

(51) Părțile interesate în cauză nu au furnizat niciun element de probă în sprijinul creșterii previzibile invocate de 30 % a costului pentru hrană. În plus, analiza evoluției posibile a costurilor nu a putut confirma aceste afirmații. Astfel, contrar celor afirmate de părțile interesate respective, ancheta a demonstrat că costurile pentru hrană verificate de producătorii-exportatori norvegieni au rămas mai mult sau mai puțin stabile în tot cursul PAR și în primele trei trimestre din 2007. Astfel tabelul 1 de la considerentul 54 nu arată decât o ușoară creștere a costului pentru hrană între 2006 și 2007. Ancheta a demonstrat de asemenea că majorarea prețului hranei este legată în principal de creșterea prețurilor ale anumitor componente de hrană (materii prime) cum ar fi uleiul de pește și făina de pește. Trebuie reținut faptul că uleiul de pește și făina de pește pot fi înlocuite într-o anumită măsură de alte materii prime mai puțin costisitoare în compoziția hranei peștilor cum ar fi uleiurile și făina vegetale. În consecință, producătorii de hrană ar modifica în mod normal compoziția hranei peștilor în scopul de a menține costul total pentru hrană la un nivel cât mai scăzut posibil. Prin urmare, se preconizează că, chiar și în eventualitatea în care costul anumitor componente de hrană ar crește, aceasta nu va avea un impact liniar direct asupra costului total pentru hrană, adică dacă va exista o creștere, această creștere se va realiza într-un ritm considerabil mai lent. Trebuie reținut, de asemenea, că ceilalți factori de cost descriși mai jos în considerentele 52 și 55-63 vor înregistra probabil o scădere și, prin urmare, vor avea un efect de compensare asupra creșterii potențiale a costului hranei.

(52) În ceea ce privește prețul somoteilor, care reprezintă aproximativ 15 % din costul total de crescătorie, ancheta a stabilit că prețurile au scăzut, după cum se indică în tabelul 1 de mai jos. Deși este dificil de prevăzut exact evoluția costurilor somoteilor, tendința persistentă de scădere indicată în tabelul 1 de mai jos a fost considerată ca un indicator fiabil care permite în mod rezonabil să se concluzioneze că această tendință se va menține în viitor. În orice caz, ancheta nu a demonstrat modificări semnificative ale costurilor somoteilor în viitor și niciuna dintre părțile interesate nu a făcut afirmații în acest sens.

(53) Având în vedere că atât costurile pentru hrană, cât și pentru somotei reprezintă cel puțin 65 % din costurile totale și că uleiul și făina de pește sunt într-o anumită măsură înlocuibile cu alte materii prime mai puțin costisitoare în compoziția hranei peștilor (a se vedea considerentul 51 de mai sus), s-a concluzionat că nu se prevede o creștere semnificativă a costului total în viitorul apropiat.

(54) Tabelul 1: Evoluția costurilor pentru hrană și somotei în coroane norvegiene (per kilogram de somon, eviscerat cu cap) [sursa: Kontali Analyse AS ([1]) (2008)]

Norvegia	2003	2004	2005	2006	2007 estimări
Hrana	10,36	9,41	8,90	10,08	10,65
Somotei	2,10	2,00	1,94	1,72	1,70

(55) În urma comunicării informațiilor, industria comunitară a prezentat obiecții privind constatările prezentate mai sus, susținând că costurile pentru hrană ar fi trebuit repartizate pe generație, aceste costuri din cursul unui anumit an neafectând costul unei recolte în anul respectiv, ci costurile unei viitoare recolte. Altfel, constatările privind evoluția costurilor pentru hrană nu ar reflecta corect situația reală. Acest argument a trebuit să fie respins, deoarece în cadrul analizei au fost utilizate costurile pentru hrană efectiv verificate agregate pe generație.

(56) Industria comunitară a formulat de asemenea obiecții la concluziile conform cărora prețurile mai ridicate ale anumitor componente de hrană pot fi compensate prin produse de înlocuire. În acest sens, s-a susținut că, din cauza unei creșteri a prețurilor altor componente de hrană, pe de o parte, și a impactului negativ asupra calității cărnii de somon, pe de altă parte, această înlocuire ar fi limitată. În ceea ce privește creșterea costurilor altor componente de hrană, acest argument nu a fost susținut de elemente de probă suficiente și, prin urmare, a trebuit respins. Se recunoaște că înlocuirea anumitor componente de hrană este limitată. Cu toate acestea, așa cum se menționează la considerentul 51 de mai sus, s-a constatat că înlocuirea este într-adevăr posibilă într-o anumită măsură. Pe această bază, s-a concluzionat că, deși costurile pentru hrană pot crește în viitor, este puțin probabil ca acestea să crească în aceeași măsură ca și creșterea costurilor făinii și uleiului de pește. Industria comunitară nu a prezentat niciun element de probă de natură să anuleze aceste concluzii.

(57) Procesul de consolidare este un alt factor care contribuie la stabilizarea costurilor de producție. Trebuie reținut faptul că, începând din anul 2000, numărul de întreprinderi care produc 80 % din somonul de Atlantic din Norvegia s-a redus de la 55 la 31 în 2006. Deși sectorul de piscicultură poate fi încă considerat fragmentat, procesul de consolidare a avut efecte pozitive asupra costurilor de producție, nu numai la marii producători norvegieni, care au făcut, de asemenea, parte din eșantion, dar și pentru ansamblul sectorului, fapt confirmat de analiștii specializați în acest sector. Într-adevăr, noile sinergii, integrarea activităților de producție și a economiilor de scară au permis producătorilor să controleze creșterea costurilor unitare, în ciuda creșterii importante a volumului producției.

(58) Se așteaptă ca această tendință de consolidare să continue în viitor, ceea ce va avea, foarte probabil, un nou impact pozitiv asupra costurilor, prin intermediul economiilor de scară.

([1]) Kontali Analyse AS este un furnizor de statistici, în principal pentru acvacultură și industria pescuitului (www.kontali.no).

(59) În ultimul rând, introducerea de noi tehnologii și de noi echipamente în activitățile de piscicultură a contribuit la controlul creșterii costurilor unitare, în ciuda creșterii volumului producției (a se vedea considerentul 64 și următoarele).

(60) Ca urmare a comunicării informațiilor, industria comunitară a contestat faptul că costurile de producție ar fi scăzut, susținând că consolidarea în sine nu este, în mod necesar, un factor de reducere a costurilor. Astfel, s-a susținut că, în conformitate cu statisticile norvegiene, întreprinderile mici și mijlocii din Norvegia ar fi mult mai eficiente decât marile grupuri. S-a mai afirmat, de asemenea, că concluzia reducerilor de costuri ar fi în contradicție cu concluziile considerentului 92 privind consecințele posibile ale apariției unei epidemii și perspectiva unei scăderi a randamentului pentru somotei în viitor, doi factori care ar avea un efect de creștere a costurilor.

(61) Se observă în primul rând că considerentul 92 nu se referă la consecințele apariției unei epidemii, ci la rata normală a mortalității inerentă producției de somon, care nu are absolut niciun impact asupra costurilor ca atare. În al doilea rând, perspectiva unei scăderi a randamentului pentru somotei menționată în considerentul respectiv nu se datorează unei situații excepționale și nu este considerată a fi semnificativă, prin urmare, aceasta nu are un impact semnificativ asupra costului global. Considerentul 92 încearcă doar să demonstreze că creșterea volumului producției nu s-ar traduce automat prin creșterea producției de somotei, având în vedere că și alți factori exercită o influență asupra volumului prelevat, fapt care nu a fost contestat de industria comunitară.

(62) În ceea ce privește efectul reducerii costurilor legate de procesul de consolidare, industria comunitară nu a prezentat niciun element de probă în sprijinul obiecțiilor ei. Prin urmare, argumentele comunitare în această privință au trebuit să fie respinse.

(63) În concluzie, ținând seama de cele menționate anterior, se consideră că valoarea normală nu poate crește în mod semnificativ în viitorul apropiat. Din contră, ținând seama în special de procesul de consolidare existent, noi reduceri de costuri ar putea avea loc chiar dacă prețurile la hrană ar înregistra o tendință de creștere (a se vedea considerentul 51 de mai sus). În consecință, valoarea normală construită, care se fondează pe costurile de fabricație, este considerată ca fiind de natură durabilă.

3. **Evoluția prețurilor de export și a volumelor producției în Norvegia**

3.1. *Evoluția volumului producției în Norvegia și a exporturilor către UE*

(64) După cum se indică în tabelul 2 de la considerentul 65, producția norvegiană de somon a crescut constant în cursul ultimilor trei ani și în special în 2007, în principal datorită condițiilor biologice favorabile, în comparație cu 2006, când producția a fost slabă. Cu toate acestea, în conformitate cu tabelul 3 de la considerentul 66 privind consumul total estimat în Comunitate, piața comunitară pentru produsul în cauză a crescut și ea în mod semnificativ, de la + 9,40 % între 2006 și 2007, și ar trebui să crească în continuare pe baza tendințelor anterioare. Evoluția consumului indicată în tabelul 3 de mai jos include toate importurile din țările terțe, precum și vânzările industriei comunitare pe piața comunitară.

(65) Tabelul 2: Producția totală de somon în tone de echivalent de pește întreg între 2003 și 2007 (sursa: Kontali Analysis: *Monthly Salmon Report January Nº 01/2008*).

Norvegia	2003	2004	2005	2006	2007
	508 400	537 000	572 300	598 500	723 200
Variația anuală		5,63 %	6,57 %	4,58 %	20,80 %

(66) Tabelul 3: Evoluția consumului (ofertă din toate sursele, inclusiv din industria comunitară) de somon de Atlantic în Comunitate între 2004 și 2007 (sursa: Kontali Analysis: *Monthly Salmon Report January Nº 01/2008*).

Anul	2003	2004	2005	2006	2007
	579 200	603 100	634 600	651 000	712 200
Variația anuală		3,94 %	5,22 %	2,58 %	9,40 %

(67) În 2007, conform statisticilor publice (Kontali Analysis), cota de piață estimată a somonului norvegian în Comunitate a ajuns la 71 %, față de 69 % în 2006. Această situație se datorează, însă, în special scăderii importurilor din Chile, unde nivelul producției a scăzut între 2006 și 2007 cu 3 % până la 5 % (în funcție de surse), din cauza unei epidemii despre care se anticipează că va avea efecte durabile asupra nivelului producției, cel puțin pentru 2008 și anii următori.

(68) Pe baza celor de mai sus, s-a concluzionat că piața comunitară în expansiune va fi capabilă să absoarbă o mare parte a volumului de producție din Norvegia fără ca producția norvegiană să acapareze o cotă de piață semnificativă în dauna industriei comunitare. Mai mult, așa cum se subliniază mai departe în considerentul 78 și în cele care urmează, o parte a volumului de producție din Norvegia este de așteptat să fie exportată într-o măsură tot mai mare către piețe din terțe țări unde s-a observat o creștere considerabilă. În sfârșit, reducerea prezenței chiliene în Comunitate va contribui la rândul său, foarte probabil, la reducerea pe mai departe a riscului de ofertă excedentară la export către Comunitate.

(69) După comunicarea informațiilor, industria comunitară a susținut că situația din Chile nu are impact semnificativ pentru piața comunitară, pentru că somonul chilian era exportat mai ales pe piața SUA și astfel situația ofertei pe piața comunitară este, în esență, determinată de exporturile norvegiene. Industria comunitară a adus, mai departe, argumentul cotei de piață a produselor norvegiene în Comunitate, care a crescut cu 2 %, în timp ce importurile din Chile în Comunitate ar fi crescut cu 5 % la începutul lui 2008.

(70) Trebuie remarcat, în primul rând, că datele furnizate de industria comunitară se referă doar la 2-3 luni din 2008 și, prin urmare, nu se poate trage nicio concluzie semnificativă pe baza acestora. Într-adevăr, în cazul acestui tip de piață, evoluția trebuie să fie urmărită pe o perioadă mai lungă de timp. În al doilea rând, epidemia din Chile ar trebui să aibă impact asupra ofertei la nivel mondial care, într-adevăr, se va reduce, iar volumul suplimentar de producție din Norvegia poate fi redirecționat.

(71) Unele părți interesate au afirmat că prețurile de export către Comunitate au scăzut semnificativ după PAR și vor ajunge la nivelul de 2,85 EUR/kg în 2008, ceea ce, în combinație cu creșterea invocată a costurilor și, în consecință, a valorii normale va duce la dumping. Acest preț a fost estimat pe baza prețului mediu transversal raportat pe piața de la Oslo în 2007, respectiv 3,13 EUR/kg, prin deducerea unei scăderi medii estimate de preț între 0,06 EUR/kg și 0,28 EUR/kg.

(72) Având în vedere evoluția valorii normale și așa cum s-a explicat în considerentul 47 și următoarele, argumentele aduse de părțile interesate respective au trebuit să fie respinse.

(73) Pentru prețurile de export către Comunitate, statisticile disponibile public arată că afirmațiile părților interesate menționate nu sunt confirmate de evoluția recentă a prețurilor de export, așa cum se arată mai jos în graficul 1.

(74) Graficul 1: Evoluția prețurilor (FCA Oslo EUR/kg de somon proaspăt superior – sursa Fish Pool) în 2006, 2007 și începutul lui 2008

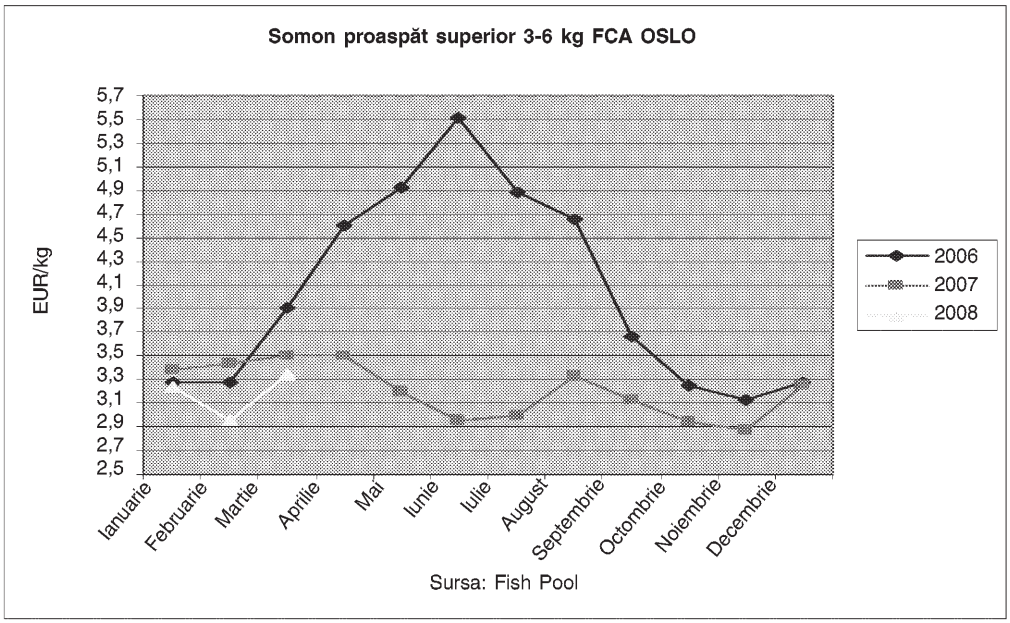

(75) Se vede din graficul de mai sus că prețurile în Comunitate în 2007 au fost, într-adevăr, semnificativ mai scăzute decât mare parte a PAR, respectiv în 2007 au fost între 2,88 EUR/kg și 3,51 EUR/kg. Cu toate acestea, ancheta a stabilit că aceste prețuri au fost, chiar în aceste condiții, mult peste costurile stabilite de producție și, astfel, peste valoarea normală, prin urmare nu au fost considerate ca fiind la nivel de dumping. Mai mult, pe baza informațiilor disponibile pentru primele trei luni din 2008, s-a constatat că prețurile în această perioadă au fost între 2,96 EUR/kg și 3,35 EUR/kg, prin urmare tot peste costurile stabilite. Prin urmare, este foarte probabil că prețurile nu au fost la nivel de dumping, dacă se ia în considerare faptul că valoarea normală a rămas stabilă, așa cum s-a concluzionat în considerentul 47 și următoarele. Ancheta a arătat că prețurile continuă să fie influențate de cererea pieței, dar sunt stabilite la momentul actual la un nivel mai ridicat. Se observă, de asemenea, că fluctuațiile de preț sunt normale în acest sector.

(76) Industria comunitară a afirmat că prețurile de export după PAR au fost influențate de existența prețului minim de import și au fost, astfel, menținute la un nivel relativ ridicat. S-a adus mai departe argumentul că, prin urmare, dacă astfel de măsuri ar fi lăsate să expire, nivelul prețului în Comunitate ar scădea semnificativ. Această concluzie nu este confirmată de constatările prezentei anchete, care a arătat că valoarea normală ar trebui să rămână relativ stabilă, în timp ce posibilitatea descreșterii semnificative a nivelurilor prețurilor de export către Comunitate este scăzută. Ultimele constatări s-au bazat pe o analiză cuprinzătoare a mai multor aspecte enumerate în considerentul 46, de exemplu evoluția probabilă a producției și a volumului exporturilor din Norvegia către Comunitate și alte piețe din țări terțe. Industria comunitară nu a înaintat nicio informație sau probă care ar putea devaloriza constatările făcute în acest sens.

(77) Luând în considerare cele de mai sus, s-a concluzionat că o creștere a importurilor de somon din Norvegia în Comunitate nu ar trebui să creeze riscul unei oferte excedentare pe piața comunitară. Mai mult, dată fiind situația costurilor de producție și a prețurilor de export către Comunitate, riscul de dumping pare a fi scăzut.

3.2. *Prețul de export și evoluția volumului de export către țări care nu sunt membre UE*

(78) Ancheta a arătat că principala piață pentru somonul norvegian este și probabil va rămâne Comunitatea, urmată de Rusia și Japonia. În plus, există piețe emergente pentru somon, unde exporturile norvegiene au crescut în ultimii ani, tendință care este de așteptat să continue pe viitor (a se vedea mai departe considerentul 82 și următoarele). Într-adevăr, ancheta a arătat că producătorii norvegieni sunt pregătiți să aprovizioneze aceste piețe pe viitor, având în vedere că au reușit să stabilească relații cu clienții locali și operațiuni de distribuție/vânzare care indică interesul puternic al producătorilor-exportatori norvegieni pentru aceste piețe.

(79) Anumite părți interesate au adus argumentul că piața rusească are o tradiție a volatilității și, prin urmare, nu se poate prevedea dacă cererea pe această piață va crește cu adevărat și dacă producătorii-exportatori norvegieni vor fi, la rândul lor, capabili să exporte cantități sporite pe această piață, în viitor. Aceleași părți au adus, de asemenea, argumentul că vânzările la export din Norvegia către Japonia prezintă o tendință de scădere pe ultimii cinci ani și, prin urmare, ca și mai înainte, nu e sigur dacă volumele sporite de producție din Norvegia pot fi, într-adevăr, exportate pe piața japoneză.

(80) Cu toate acestea, în ceea ce privește Rusia, ancheta a arătat că piața de aproximativ 61 000 tone a continuat să crească și că nu există motive să se presupună că nu va continua să crească în viitorul previzibil.

(81) Exporturile totale de somon din diferite țări producătoare către Japonia au prezentat o scădere cu 15 % în 2007, în comparație cu 2006. Cu toate acestea, în timp ce unele dintre țările furnizoare au scăzut exporturile către Japonia, Norvegia și-a putut crește cota de piață de la 52 % în 2006 până la 66 % în 2007 (sursa: Kontali Analysis). Așa cum s-a menționat mai sus, în considerentul 67, randamentul producției din Chile a fost în mare măsură afectat de epidemie și, astfel, s-au redus semnificativ volumele de export în general și, la rândul lor, cele către Japonia. Norvegia a reușit, astfel, să preia procente de piață de la Chile, o situație care este de așteptat să dureze cel puțin până în 2009, așa cum s-a menționat deja în considerentul 67.

(82) Așa cum se arată în tabelul 4 din considerentul 85 de mai jos, exporturile norvegiene către alte piețe emergente din lume, cum ar fi Europa de Est (Ucraina, Belarus) și Extremul Orient (China, Republica Coreea, Hong Kong, Thailanda), au crescut și ele semnificativ și, contrar celor afirmate de părțile interesate respective, aceste piețe vor absorbi, foarte probabil, o parte tot mai mare a producției norvegiene în anii următori.

(83) S-a constatat că prețurile de export către Comunitate și către alte țări terțe pe bază FCA Oslo sunt la niveluri similare și s-a concluzionat astfel că toate piețele au o atractivitate comparabilă, dacă există o cerere suficientă. Atunci când este vândut drept proaspăt sau congelat, produsul în cauză se transportă în UE, de obicei cu camionul. Când se vinde la destinații mai îndepărtate, inaccesibile pe cale rutieră într-o anumită limită de timp, produsul în cauză se transportă pe cale aeriană.

(84) Pe baza celor de mai sus, se concluzionează că, ceilalți factori fiind egali, deteriorarea producției de somon între 3 % și 5 % în 2007 în Chile, legată de epidemie, va contribui la restrângerea creșterii globale a ofertei în 2008 și va oferi producătorilor norvegieni oportunități pe piețe cum ar fi Japonia, SUA și alte piețe emergente pe care producătorii chilieni dețin cote de piață semnificative.

(85) Tabelul 4: Dezvoltarea pieței (exporturi) pentru somonul de Atlantic din Norvegia – 2006 față de 2007 (volum în tone greutate rotunjită) – (Sursa: Norwegian Seafood Export Council).

	Volumul 2006	Volumul 2007	Variație
UE	438 569	509 273	16,1 %
Japonia	26 703	28 846	8,0 %
Rusia	39 998	61 248	53,1 %
SUA	10 752	14 136	31,5 %
Ucraina	6 518	13 617	109 %
China	5 284	9 021	71 %
Republica Coreea	6 037	7 613	26 %
Thailanda	3 177	7 887	148 %

(86) Industria comunitară a obiectat față de constatările de mai sus, afirmând că dezvoltarea volumelor de export din Norvegia către alte țări terțe ar fi arătat o tendință diferită la începutul lui 2008, respectiv exporturile către aceste țări în termeni absoluți ar fi scăzut și creșterea totală a exporturilor ar fi fost mai mică decât în 2007 și mai mică decât creșterea exportului către Comunitate în cursul aceleiași perioade.

(87) Ancheta a arătat că datele pentru importuri la începutul lui 2008 prezintă variații semnificative în funcție de sursele folosite. Astfel, Kontali Analsys a arătat tendințe de creștere cu grad mult mai ridicat pentru aceeași perioadă. Mai mult, așa cum s-a menționat în considerentul 70, evoluția pieței trebuie să fie urmărită pe o perioadă mai îndelungată de timp pentru a se obține o imagine concludentă. Argumentele industriei comunitare nu au putut, prin urmare, să devalorizeze constatările în privința evoluției volumelor de export către alte țări terțe.

4. **Volume de producție și capacități de producție în Norvegia**

(88) Nivelul de producție în Norvegia, respectiv biomasa maximă admisă, este determinat în principal prin numărul de licențe de producție emise de către autoritățile norvegiene și de capacitatea piscicultorilor de a atinge producția cea mai ridicată posibil în limitele licenței pe care o posedă. Alți factori susceptibili să sporească producția de somon sunt, de exemplu, factori biologici și meteorologici favorabili și îmbunătățirea procedurilor de piscicultură prin intermediul echipamentelor de înaltă tehnologie. Pe de altă parte, izbucnirea unei epidemii piscicole poate afecta semnificativ producția și poate duce la o scădere a cantității recoltate de pește, așa cum a fost cazul în Chile, pentru anul 2007.

(89) Anumite părți interesate au afirmat că sporirea producției de puiet de pește în Norvegia începând cu anul 2006 (o presupusă creștere de 20 % între 2006 și 2008) este un indiciu clar că volumul producției de somon norvegian va crește semnificativ în următorii doi ani și se va ajunge, astfel, la situația de ofertă excedentară. Pe această bază și luând în considerare recolta deosebit de mare obținută în 2007, aceste părți argumentează că în 2008 (și după) volumele de producție în Norvegia vor fi semnificativ mai mari și vor depăși cu mult creșterea piețelor sale de export și, în special, cea a pieței comunitare. Părțile interesate respective au afirmat că, dacă îmbunătățirea recoltei, obținută de industria norvegiană a somonului în 2007, se repetă în 2008, surplusurile sau cantitățile nevândute ar putea ajunge între 20 000 și 91 000 tone, cifre care rezultă dintr-un nivel estimat al producției de 870 000 tone echivalent de pește întreg, respectiv 150 000 tone mai mult decât în 2007.

(90) Ancheta nu a confirmat aceste presupuneri. Cu toate că, într-adevăr, a existat o creștere a producției de puiet de pește în 2006, această creștere a fost în tendința celor din ultimii ani și nu poate fi considerată excepțională, așa cum se vede mai jos, în graficul 2.

(91) Graficul 2: Numărul de puieți de somon produs (în mii de bucăți) – (Sursa: SSB Norway)

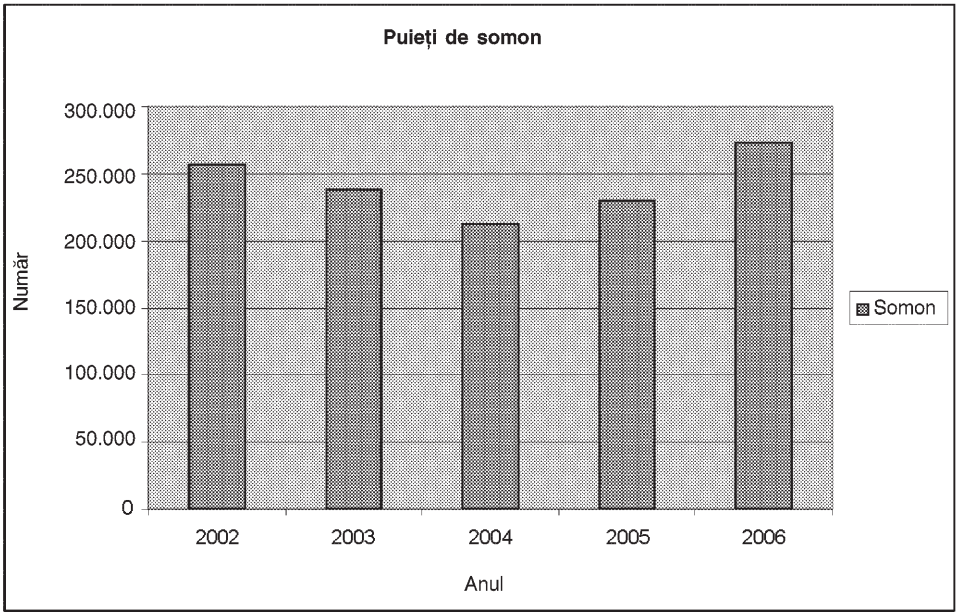

(92) În plus, pe baza unei combinații de diferiți factori, ca de exemplu mortalitatea, reglementările guvernamentale care stabilesc biomasa maximă admisă și reducerea randamentului pentru somotei în 2008, conform Kontali Analysis, producția estimată de somon în 2008 ar trebui să crească doar cu 6 %, respectiv de la 723 000 tone echivalent de pește întreg în 2007 până la 770 000 tone în 2008, respectiv 47 000 tone echivalent de pește întreg. Cifrele cu privire la dezvoltarea mai slabă a biomasei în 2008 sunt susținute de datele vânzărilor de hrană, care arată o scădere semnificativă în 2008 în comparație cu 2007 (sursa: Havbruksdata și FHL).

(93) În urma comunicării informațiilor, industria comunitară și-a reiterat afirmația potrivit căreia volumul producției din Norvegia este probabil să crească semnificativ și a înaintat alte date cu privire la cantitățile recoltate, stocuri și puietul de pește, referitoare la începutul lui 2008. Ca și mai înainte, s-a considerat că datele referitoare la doar două luni ale anului nu sunt concludente prin ele însele și nu pot, astfel, să devalorizeze constatările cu privire la dezvoltarea volumului de producție în Norvegia, așa cum s-a subliniat anterior.

(94) În consecință, pe baza informațiilor disponibile, deși volumele de producție în Norvegia înregistrează o tendință de creștere, este puțin probabil să apară o creștere dramatică a producției în viitorul apropiat, așa cum afirmă părțile interesate menționate anterior. În plus, așa cum s-a evidențiat în considerentul 82 și următoarele, este puțin probabil ca sporurile volumelor de producție să fie exportate în totalitate către Comunitate, fiind mai probabil ca ele să fie dirijate în mare măsură către piețele altor țări terțe, unde cererea crește semnificativ. În sfârșit, din motive evidențiate în considerentul 71 și următoarele, exporturile către Comunitate nu sunt așteptate să se facă la prețuri de dumping.

5. **Situația industriei norvegiene**

(95) În sfârșit, situația industriei norvegiene în general și în special în cursul PAR a fost luată în mod special în considerare. Astfel, ancheta a arătat că, în contrast cu ceea ce s-a constatat în timpul anchetei originale, sectorul de acvacultură din Norvegia este compus din companii cu grad ridicat de profitabilitate. Aceasta se datorează, în parte, procesului larg de consolidare, aflat încă în desfășurare, care a transformat sectorul într-unul foarte eficient și sănătos. Aceasta se reflectă, de asemenea, și în structura de proprietate a companiilor în cauză, respectiv reprezentarea foarte bună a mai multor fonduri globale de investiție și pensii în grupurile de producători-exportatori. Nu acesta a fost cazul în timpul anchetei originale.

(96) Mai mult, ancheta a arătat că producătorii norvegieni sunt, în același timp, foarte bine stabiliți în piața comunitară, unde reprezintă aproximativ între 80 % și 90 % din volumul total de producție în Comunitate. S-a constatat că aceste companii cu afilieri norvegiene din Comunitate produc și vând somon în mare măsură pentru și pe piața comunitară.

(97) Trebuie remarcat, de asemenea, că firmele mamă norvegiene exportă ele însele cantități considerabile către Comunitate.

(98) Pe această bază, s-a considerat că firmele mamă norvegiene ale companiilor producătoare înregistrate în Comunitate ar fi cel puțin în aceeași măsură afectate negativ de orice scădere semnificativă a prețurilor pe piața comunitară din cauza importurilor din Norvegia, care ar face obiectul unui dumping. Într-adevăr, pe această bază, nu este lipsit de sens să se presupună că, cel puțin din punct de vedere economic, ar fi ilogic pentru producătorii-exportatori norvegieni să contribuie prin practici de dumping la o scădere a prețurilor în Comunitate pentru somonul de crescătorie. O astfel de atitudine ar avea repercusiuni directe asupra profitabilității sectorului și ar afecta negativ acțiunile companiilor listate la bursă și care au drept acționari, așa cum s-a menționat în considerentul 95, fonduri majore de investiții și pensii.

(99) Pe baza celor de mai sus, este, așadar, rezonabil să se concluzioneze că producătorii-exportatori norvegieni au un interes justificat să evite situații de prăbușire a prețurilor pieței și să rămână orientați către profit. În consecință, riscul ca practicile de dumping să fie reluate de către exportatorii norvegieni într-un viitor previzibil este considerat ca fiind limitat.

(100) Industria comunitară a obiectat la constatările anterioare, afirmând că situația sănătoasă a producătorilor norvegieni constatată pe parcursul PAR nu este durabilă și că după PAR acești producători au avut probleme financiare și unii dintre ei au raportat pierderi la începutul lui 2008. Industria comunitară a mai afirmat că vasta majoritate a producătorilor norvegieni nu au nicio sucursală în piața comunitară și că, pe această bază, nu se poate concluziona că practicile de dumping nu vor fi reluate. În sfârșit, s-a afirmat că producătorii norvegieni cu sucursale în Comunitate vor scădea producția pe piața comunitară și vor crește producția în Norvegia, dacă măsurile vor fi lăsate să expire.

(101) Cu privire la situația financiară a producătorilor norvegieni, se observă că pierderile unora dintre companii au legătură cu investițiile acestora în Chile și izbucnirea epidemiei în această țară. Aceste circumstanțe speciale privesc doar un mic număr din totalul producătorilor din Norvegia. În plus, informația se referă doar la începutul anului 2008 și nu permite nicio concluzie generală cu privire la performanța acestor companii pe parcursul întregului an. Cu privire la capacitățile de producție cu proprietari norvegieni din Comunitate, așa cum admite chiar industria comunitară, deși numărul de companii care dețin filiale în Comunitate este limitat, acestea reprezintă o parte majoră a producției totale norvegiene, prin urmare constatarea a fost considerată ca fiind semnificativă. Argumentul potrivit căruia capacitățile de producție din Comunitate cu proprietari norvegieni s-ar reduce dacă s-ar renunța la măsuri nu a fost susținut cu nicio probă. Prin urmare, aceste argumente au fost respinse.

6. **Concluzie**

(102) Ancheta a arătat că dumpingul constatat în cursul PAR a fost la nivelul *de minimis*. Ancheta a arătat, mai departe, că nu există motive să se creadă că volumul de producție în Norvegia va crește peste rata tradițională și va duce, astfel, la volume de export sporite semnificativ din Norvegia către Comunitate. Ancheta a mai stabilit că riscul unei scăderi semnificative a prețurilor de export din Norvegia până la nivele de dumping este limitat pentru viitorul previzibil, în principal datorită faptului că nu este așteptată, în Norvegia, o producție excedentară semnificativă, care ar putea fi principalul declanșator al unei astfel de scăderi a prețurilor. În mod special, valoarea normală, despre care s-a constatat că este foarte probabil să rămână stabilă, a fost semnificativ mai scăzută decât prețul de export în decursul PAR, ceea ce înseamnă că variațiile normale, datorate caracterului fluctuant al pieței și, prin urmare, scăderile temporare ale prețului de export este puțin probabil să ducă în mod automat la dumping. În sfârșit, s-a considerat că situația schimbată a sectorului acvaculturii norvegiene, care a devenit puternic profitabil și ale cărui acțiuni sunt listate la bursă, ca și prezența importantă a proprietarilor norvegieni în capacitatea de producție comunitară, face ca reapariția practicilor de dumping în viitorul previzibil să fie puțin probabilă. Pentru toate motivele de mai sus, s-a concluzionat că probabilitatea reapariției dumpingului este scăzută și nu justifică impunerea în continuare a măsurilor antidumping, în vigoare la ora actuală.

(103) În consecință, actuala reexaminare intermediară ar trebui să se încheie și măsurile în vigoare impuse la adresa importurilor de somon de crescătorie originar din Norvegia ar trebui să fie abrogate.

E. **MONITORIZARE SPECIALĂ**

(104) Așa cum s-a explicat anterior, condițiile de piață, respectiv cererea și oferta, sunt așteptate să rămână stabile în viitorul previzibil și, prin urmare, nu există o probabilitate evidentă a reapariției practicilor de dumping. Într-adevăr, toți indicatorii examinați arată că este în mod rezonabil de așteptat ca volumele de export către Comunitate să nu crească semnificativ și ca prețurile de export să rămână la nivele superioare celor de dumping.

(105) Cu toate acestea, dată fiind o anumită imprevizibilitate a condițiilor de piață, cauzată în principal de natura produsului (bunuri perisabile), se consideră potrivit să se monitorizeze îndeaproape piața și să se revizuiască situația în cazul în care există suficiente probe *prima facie* ale unei schimbări semnificative a condițiilor de piață. Într-un astfel de caz, se va lua în considerare inițierea unei anchete pe bază *ex officio*, dacă este cazul.

(106) Monitorizarea ar trebui să fie limitată în timp până la termenul de expirare prevăzut inițial pentru măsurile definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 85/2006, în cazul în care acestea ar rămâne în vigoare, respectiv până la 21 ianuarie 2011.

F. **COMUNICARE**

(107) Părțile interesate au fost informate cu privire la principalele fapte și considerente pe baza cărora s-au luat în considerare încheierea prezentei reexaminări intermediare și abrogarea taxei antidumping existente la importurile produsului în cauză. Toate părțile au avut posibilitatea de a face observații. Observațiile acestora au fost luate în considerare în cazul în care acestea erau justificate și susținute cu elemente de probă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articol unic

Se încheie reexaminarea intermediară parțială a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de somon de crescătorie (altul decât somonul sălbatic), în fileuri sau nu, proaspăt, refrigerat sau congelat, încadrat în prezent la codurile NC: ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 și ex 0304 29 13, originar din Norvegia, inițiată în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96.

Se abrogă taxa antidumping definitivă instituită prin Regulamentul (CE) nr. 85/2006 la importurile menționate anterior.

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 iulie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
E. WOERTH